

SPOTKANIE JEDENASTE: W PARKU

I. Rozmowa „Jak spędzamy czas w parku?”

Rozwijanie uwagi, kierowanie logicznych zdań o poprawnej kolejności gramatycznej

Propozycje pytań do dzieci:

- Jak wygląda park?
- Jak możemy spędzać tam czas?

II. Bajeczka „W parku”

Bajka logiczności

Prowadzący czyta bajeczkę, dzieci wykonują ćwiczenia usprawniające artykulatory i oddechowe.

W parku mieszkała rodzina krasnoludków. Żyli sobie pod dużym czerwonym muchomorem w białe kropki („*rysujemy kropki*” – *dotykamy czubkiem języka różnych miejsc na podniebieniu*). Nad ich domem szumiała brzoza (*wypowiadamy: „szu, szu”*), kołysząc gałązkami („*kołyszymy*” *językiem, dotykając nim kącików ust*). Niedaleko muchomora, pod krzakiem mieszkał jeź („*pokazujemy ostre igły jeża*” – *wysuwamy z buzi wąski, „ostry” język*), zaś w norze pod dębem, który rósł w pobliżu brzozy, mieszkała mysz („*mysz chowa się w norze*” – *jak najdalej cofamy język leżący na dnie jamy ustnej*). Sąsiadką krasnoludków była także wiewiórka, która miała mieszkanie w dziupli dębu („*wiewiórka porusza pyszczkiem*” – *przesuwamy ściągnięte wargi raz w prawo, raz w lewo*).

Jesienią krasnoludki wraz z wiewiórką szukały pod dębem żołądki. Wiewiórka chowała je w dziupli, robiąc zapasy na zimę (*czubek języka układamy na górnej wardze, wsuwamy język do buzi, przesuując nim po górnej wardze, zębach i dziąsłach*), zaś krasnoludki robiły z żołądki czapeczki. Myszy i jeżowi pomagały szukać w trawie i pod krzakami pożywienia na zimę („*szukamy*” – *dotykamy czubkiem języka ostatnich zębów dolnych i górnych*). A gdy jesienny wiatr mocno wiał („*pokazujemy, jak mocno wieje wiatr*” – *zakrywamy językiem górną wargę, następnie dmuchamy w kierunku nosa tak, by grzywka się unosiła*) i przywiał przed domek krasnoludków dużo liści, wówczas jeź i mysz pomagały je zbierać. Jeź nakłubał liście na swe igły (*przyklejamy język do podniebienia, następnie otwieramy i zamykamy buzię, nie odrywając języka od podniebienia*) i zanosił pod krzaczek, robiąc z nich pościele na zimę.

Park był piękny o każdej porze roku. Ale najpiękniejszy był latem. Na parkowych rabatach rosło wówczas dużo kolorowych kwiatów („*wąchamy kwiaty*” – *wdychamy powietrze nosem, wydychamy ustami*). Można było spacerować po krętych alejkach (*kilka-krotnie wysuwamy język z buzi, kierując go raz w lewo, raz prawo*), odpoczywać na ławkach (*robimy z języka „ławkę” – boki i przód języka unosimy do góry, tak by na środku języka powstało wgłębienie*), a wysokie drzewa dawały cień, chroniąc w gorące dni przed słońcem („*pokazujemy, jak wysokie drzewa rosną w parku*” – *podnosimy się z przysiadu – wdychamy powietrze nosem, prostujemy nogi, stajemy na palcach, ręce wznosimy do góry – wydychamy powietrze ustami*). W parkowym stawie pływały ryby (*układamy usta w „rybi pyszczek”*). Krasnoludki często tam przychodziły, by się wykapać. Pływały razem z rybami („*plywamy*” – *wykonujemy językiem w buzi koła*). A po kąpieli zatrzymywały się w gościnie u żab. Siadały na liściach lilii („*pokazujemy liście lilii*” – *wykładamy szeroki język na brodę*) i rozmawiały z żabami, które przestawały wówczas skakać z liścia na liść („*pokazujemy, jak skaczą żaby*” – *czubkiem języka dotykamy na przemian dolnych i górnych zębów, zaczynając od prawej strony*).

W parku był plac zabaw. Latem przychodziły tam dzieci. Huśtały się na huśtawce (*robimy z języka „huśtawkę” – poruszamy językiem wysuniętym z buzi w górę i w dół, w kierunku nosa i brody*), kręciły na karuzeli (*wykonujemy językiem w buzi koła*), zjeżdżały ze zjeżdżalni (*„zjeżdżamy” językiem po podniebieniu, od zębów w kierunku gardła*). Dzieci przynosiły ze sobą do parku zabawki. Często się zdarzało, że je gubiły. Szukały ich potem zapłakane (*„szukamy” – dotykamy językiem ostatnich zębów na dole i na górze, następnie opuszczamy w dół kąciki ust*). Ale krasnoludki właśnie po to mieszkają w parku, by znajdować zgubione zabawki. Dzieci oczywiście myślały, że to one same je odnajdują i gdy przytulały odnalezionego misia, lałę czy plastikowy samochód, bardzo się cieszyły (*śmiejemy się: „ho, ho; ha, ha; hi, hi; he, he”*). Takimi dobrymi stworzonkami były krasnoludki.

! Justynka do dalszych ćwiczeń

III. Historyjka obrazkowa

Dzieci wycinają obrazki, układają je we właściwej kolejności i opowiadają historyjkę.

IV. Zabawa słuchowa „Zgubione zabawki” (rozróżnianie głosek t i k)

Krasnoludki szukają w parku zgubionych zabawek. Jeden krasnoludek zbiera je na taczkę, a drugi – do koszyka. Przed rozpoczęciem ćwiczenia prowadzący pyta dzieci, jakie głoski słyszą na początku wyrazów *taczka* i *koszyk*. Dzieci łączą z obrazkiem przedstawiającym taczkę te rzeczy, których nazwy zaczynają się głoską *t* (*teczka, tablica, torebka, tenisówki, telefon*), zaś przedmioty, które zaczynają się głoską *k* (*kaczka, kalosze, kapelusz, koń, koza*), łączą z obrazkiem przedstawiającym koszyk. Prowadzący sprawdza, czy dzieci prawidłowo wykonały ćwiczenie. Prosi, by przypomnieli, jakimi głoskami zaczynają się nazwy wszystkich przedmiotów odnalezionych przez krasnoludki.

V. Ćwiczenie oddechowe „Muchomor” – *propozycja zab. oddechowej*

Dzieci rysują po śladzie grzyb. Kolorują na czerwono jego kapelusz. Za pomocą słomki umieszczają na kapeluszu rozsypane wokół kartki kawałki papieru, tak by powstał muchomor.

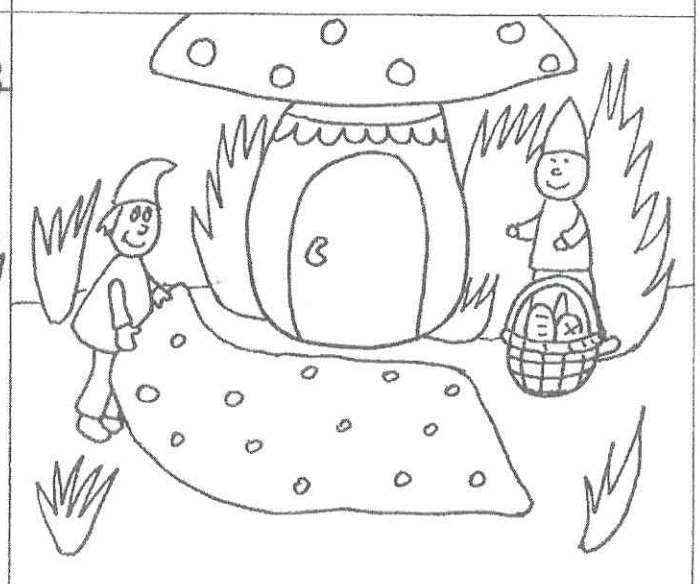
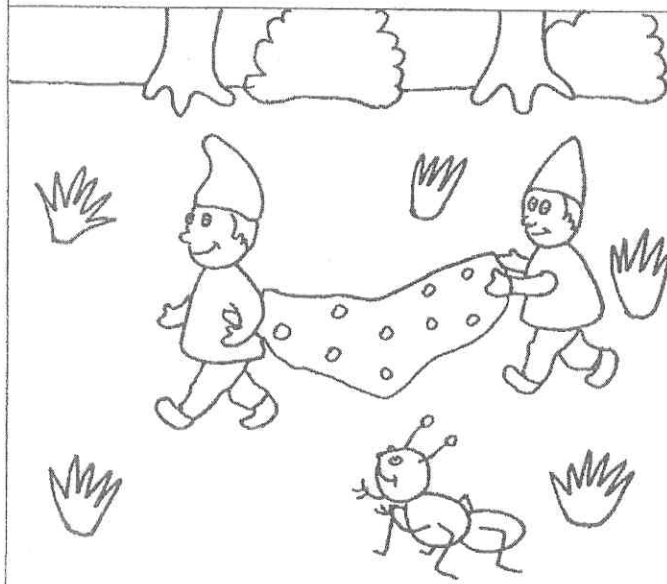
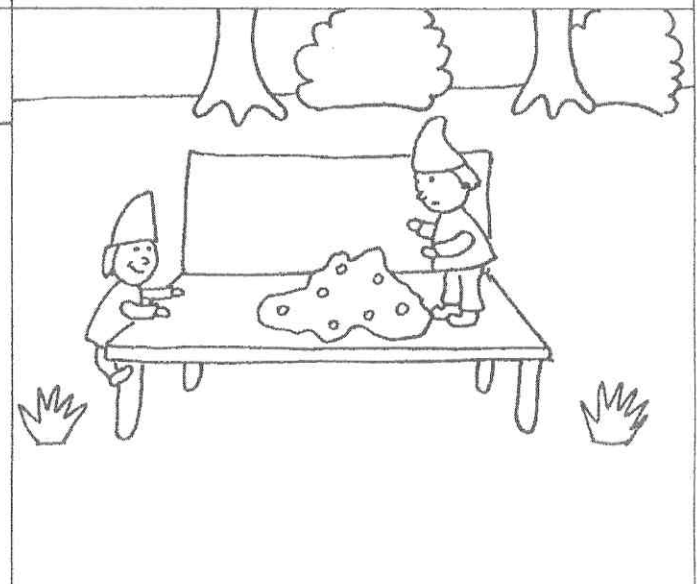
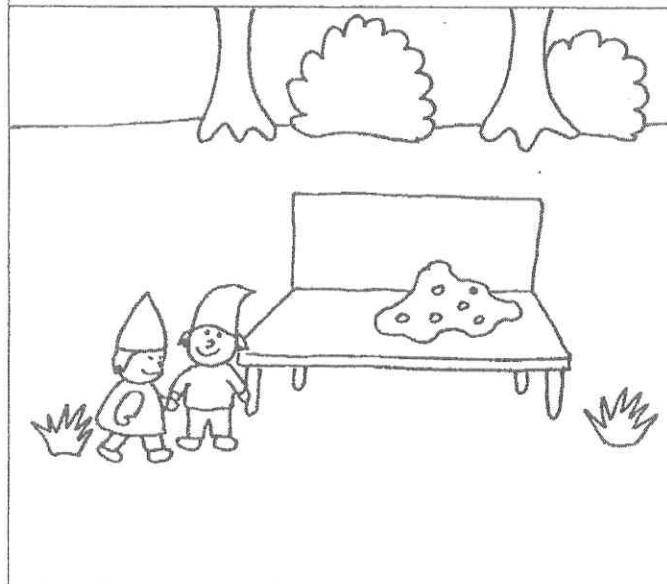
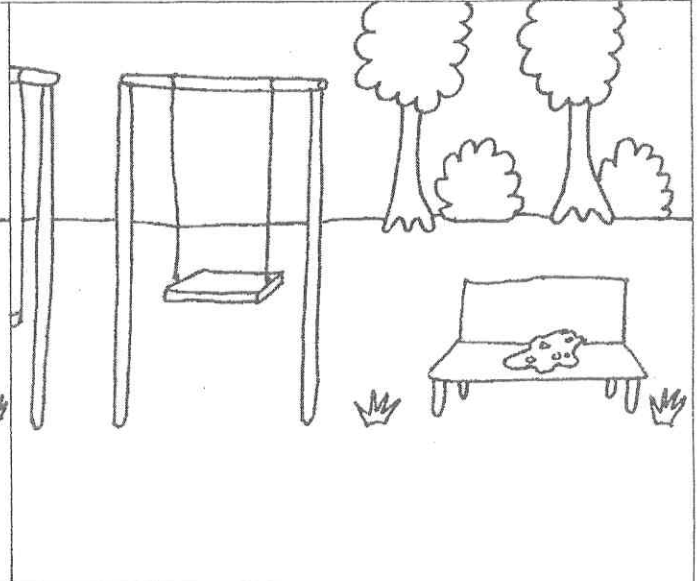
VI. Ćwiczenie oddechowe „Huśtawka dla krasnoludków” – *propozycja zab. oddechowej*

Prowadzący rozdaje dzieciom nitki i wykałaczkę. Dzieci budują huśtawki dla krasnoludków – zawiązują nitkę pośrodku wykałaczki. Dmuchaają na huśtawki (wdech nosem, wydech ustami), by je rozkołysać.

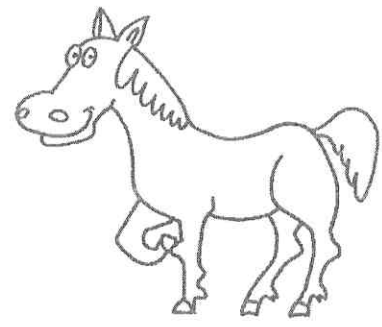
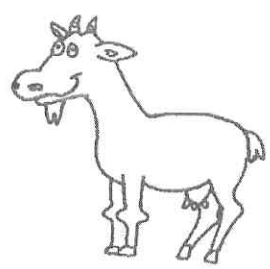
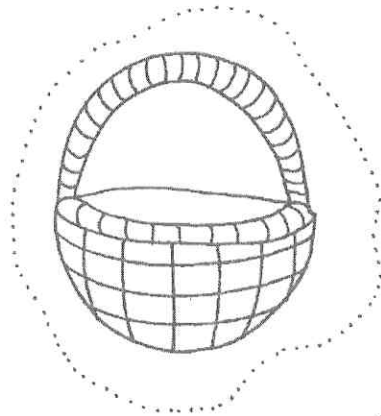
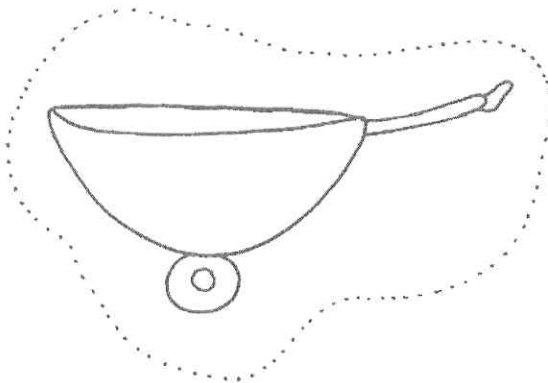
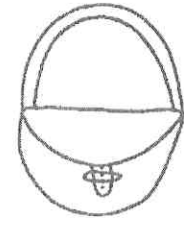
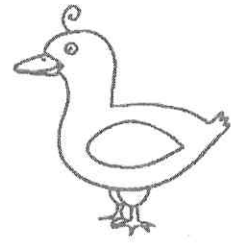
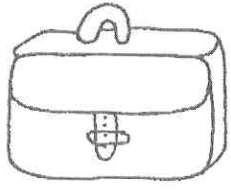
VII. Obrazek do kolorowania „Muchomorek” – *ćw. sprawności manualnej*

Dzieci kolorują obrazek według własnego pomysłu.

Historijla obrasliove

Čuvinčeve stvari farmlovca

Ćw. oddzielone i proforsoryzacje

Čís. spracovánoú manualnej

